

МОНЕТАРНА ПОЛІТИКА В УКРАЇНІ

Бондаренко В.Ф., Голишева Є.О.

Монетарна політика впливає на загальний рівень цін, рівень зайнятості, інвестицій, обсяг і структуру ВВП, стан зовнішньоекономічної рівноваги. Монетарна політика на початку 90-х років підпорядковувалася емісійній підтримці безперспективної економічної системи (щоб не допустити її остаточного розпаду й уникнути структурної перебудови). Це виявилось для монетарної політики непосильним завданням. Внаслідок проведення такої політики у 1993 р. Україна постала перед гіперінфляцією. У цих умовах як основний метод боротьби з гіперінфляцією було обрано зупинку друкарського станка і, відповідно, загальне скорочення грошової маси.

Монетарна політика уряду України в 1996-1997 роках була спрямована на обмеження інфляційних процесів, підтримку стабільності національної грошової одиниці. Особливе місце у цьому процесі відіграє проведення грошової реформи, підготовка до неї та створення механізму підтримки стабільності гривні.

Після 2000 року монетарна політика в Україні стає експансивною. Темп зростання грошової маси (М3) за період 2000-2005 рр. складав в середньому 43,8%, що підвищило рівень монетизації з 19% до 49,8%. Але в українській економіці немає підстав для тривалого стимулювання доходу за допомогою експансивної монетарної політики. Сприятливий вплив збільшення пропозиції грошової маси обмежується короткочасним монетарним „сюрпризом“. Економетричні результати переконують, що саме грошова емісія „перекриває кисень“ і стає „зашморгом“ для промислового виробництва. Зниження реального обмінного курсу погіршує динаміку промислового виробництва. Інфляція пояснюється головним чином пропозицією грошової маси. Також справджується монетаристське припущення щодо зменшення виробництва внаслідок інфляції.